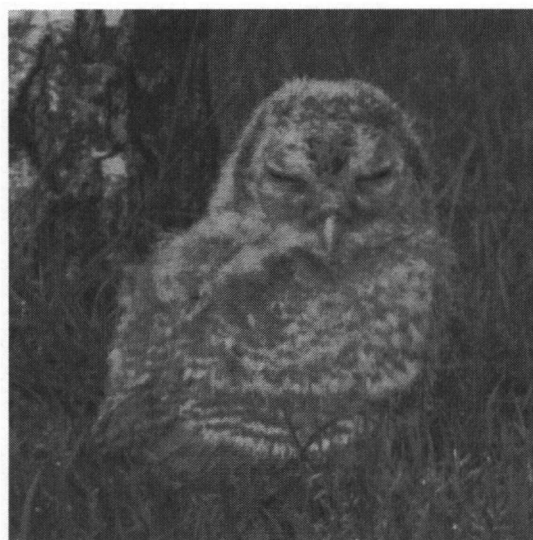

Jong uiltje voor het raam

Helen Goote,

Toen Harry de Rooij half maart de uilenkast in mijn tuin controleerde bleek de kast leeg. Eerdere jaren hadden bosuilen deze kast wel gekozen om een gezinnetje in groot te brengen, maar of de uilen hier alsnog zouden gaan broeden was zeer ongewis. Harry wist te vertellen dat er dit jaar sowieso maar weinig bosuilen zouden zijn die tot broeden komen. Hij zei meer dan zestig bosuilenkasten gecontroleerd te hebben en slechts in een paar gevallen werden er eieren aangetroffen. Een gebrek aan voldoende muizen maar mogelijk ook het rare, veel te koude voorjaar zouden oorzaak kunnen zijn dat bosuilen in 2013 niet tot broeden komen.

Hoe groot was de verrassing daarom toen vorige week dinsdag 21 mei bij een buurman verderop, die ook een broedkast voor bosuilen in zijn tuin heeft hangen, zomaar twee jonge bosuiltjes de uilenkast uitkwamen! Hij kon zijn ogen niet geloven, twee grijze donsballietjes die in een mum van tijd het hok verlieten en een tel later op de grond onder de rododendron zaten. Wat een feest!

Na een poosje verlieten de kleintjes deze tuin, al lopen en fladderend belandden ze in de tuin van een andere buur van mij. In de avond, tegen schemer, kreeg ik hierover een telefoontje van mijn buurvrouw die opgewonden vertelde dat er bij hun voor het raam een klein uiltje zat! Onverstoorbaar keek het jonkie bij hen naar binnen en bleef zelfs rustig zitten toen hij druk door de familie bewonderd en gefotografeerd werd.

Mijn buurvrouw was er vol van natuurlijk,

maar ze wist ook even niet wat te doen, zo'n jong uiltje alleen voor het raam...! Ze had de dierenam

balance hierover geraadpleegd maar die vond het onnodig te komen. Gelukkig maar, want dit jong werd vast nauwlettend in de gaten gehouden door zijn ouders en zou gewoon door hen gevoerd worden. Mijn buurvrouw was hier opgelucht over; ze kon dit kleintje buiten in het raam met een gerust hart de nacht laten ingaan.

Hierna is het ook goed blijven gaan. De dagen erna zaten de juveniele uiltjes, inclusief hun ouders, in de bomen voor mijn huis.

Gisteravond, 27 mei, toen de avond viel en het donker was hoorde ik de jonge uiltjes weer roepen, waarna een zacht oehoe klonk van vader of moeder. Ze maken het goed en laten we hopen dat deze twee juweeltjes van uiltjes zullen uitgroeien tot sterke, volwassen bosuilen.

Foto's: buurvrouw van Helen